

[Ellemann-Jensen]

res økonomi herhjemme, at vi må slække på kravene til effekten af den bistand, som vi yder til verdens fattigste, ja, så risikerer vi at komme til at give et særdeles skadeligt bidrag til det hjemlige klynkeri. Det kan da ikke være rigtigt, at vi danskere med så nogenlunde den højeste velstand her på kloden er så trængt i denne velstand, at vi må slække på indholdet af den bistand, vi har bundet os til at give til verdens fattigste. Jeg tror sådan set ikke, det er det, man sigter på med det konservative folkepartis forslag – det er jeg sikker på man ikke gør – men der er alligevel en snert af den tankegang i vendingen om, at dansk u-landspolitik, som der står, i højere grad må forøge dansk beskæftigelse og produktion. Dansk bistand til udviklingslandene ydes for at gavne modtagerne i deres bestræbelser på at få dækket deres elementære menneskelige behov og samtidig få opbygget et eget beredskab mod fremtidens problemer. Det har hidtil været det grundlæggende princip for dansk bistand til udviklingslandene, og efter venstres opfattelse bør dette princip fortsat holdes i højsædet.

Noget andet er, at vi naturligvis ikke skal være blinde for de muligheder, der er for at yde denne bistand på en sådan måde, at vi fremfor at gavne producenter i andre industrilande giver vort hjemlige erhvervsliv en hånds-rækning – naturligvis under den afgørende forudsætning, at det ikke i urimelig grad formindsker værdien af den bistand, vi yder modtagerlandene.

Det princip har hidtil givet sig udtryk i den fordeling af den danske u-landsbistand på f. eks. statslån og bidrag til multilaterale bistandsorganisationer, som vi kender, altså fordelingen på bundne og ikke-bundne bistandsmidler. Men der er jo ingen naturlov, som afgør, at vi lige præcis har fundet den rigtige kombination, og at den bør bevares uændret. Jeg forstod på ministerens modtagelse af de to forslag, at ministeren ser på det på samme måde med sine bemærkninger om, at der er mange strenge på det instrument, vi spiller på, og de strenge skal stemmes af fra tid til anden. Det er en holdning, som jeg er meget tilfreds med at høre fra ministeren.

Det er rigtigt, at der i den henvendelse, som Industrirådet den 11. oktober rettede til regeringen, ligger mange væsentlige og gode forslag, som fortjener en seriøs behandling.

Jeg tænker på forslag om forøget anvendelse af erhvervsfondens eksportstipendiatprogrammer, på anvendelsen af statslån i forbindelse med § 7-finansiering, på spørgsmålet om, hvorvidt de nedre grænser for § 7-garantier og eksportkreditrådets køberkreditter er sat for højt, sådan at mindre virksomheder bliver udelukket fra at deltage. Vi finder det også rimeligt, at man følger opfordringen til nøje at undersøge, i hvilket omfang de øvrige EF-medlemslande følger det gode danske eksempel med hensyn til ydelse af statsstøtte til eksportfremme i denne sammenhæng, eller om Danmark på dette område specielt i forbindelse med sin u-landsbistand kan følge en mere liberal praksis og f. eks. påtage sig større risici. Vi er tilfredse med ministerens tilsagn om, at man i de berørte ministerier nu seriøst overvejer disse henvendelser, og vi håber, at den dialog, der er kommet i gang imellem industrien og regeringen på dette felt, fortsætter og viser sig frugtbar.

Vi vil da også gerne udtrykke tilfredshed med de initiativer, der allerede er taget for at hjælpe danske virksomheder til at deltage i det internationale udviklingsarbejde, og ligesom ministeren udtrykke forventning til, at dansk erhvervsliv også her vil formå at tage udfordringerne op.

På den baggrund finder vi, at den danske regering allerede lever op til de forventninger, man kan stille til en sådan udformning af dansk u-landspolitik, dansk u-landsbistand, at den ikke stiller danske virksomheder ringere end virksomheder i andre industrilande. Vi finder, at regeringen har vist en sådan vilje til at holde sig disse mål for øje, at det vil være overflødigt at vedtage henstillinger som foreslået i de to beslutningsforslag, vi har til behandling i dag.

Danmark har en fremtrædende placering i det internationale udviklings samarbejde, sammenholdt med vores størrelse, men det manglede da også bare, når vi i øvrigt ser på den levestandard, vi danskere har tilkæmpet os til dels for lånte midler.

Velstand forpligter også ud over landegrænserne.

Langsted (CD):

Grundlaget for de to foreliggende beslutningsforslag er jo Industrirådets henvendelse